

neeskundig Staatstoezicht de vergadering van de Broederschap van Candidaat-notarissen wel voortgang heeft. Voor het eerst heb ik door dit besluit gehoord, dat er een *endemie* heerscht. Behalve de enkele aargetaste personen, die met de weinige pokkenlijders in directe aanraking geweest zijn, heeft zich de gevreesde ziekte niet over Nederland verbreid. In geen weken heeft zich een nieuw geval van pokken te Groningen voorgedaan. Vaccinatie en revaccinatie geven voldoende waarborgen zich te beschutten en hiervan is op groote schaal gebruik gemaakt. De ongemotiveerde vrees heeft aan stad en provincie een niet te berekenen schade veroorzaakt, een banvloek over haar uitgesproken, waardoor zij wordt geschuwd als een schurftig schaap. In plaats van deze op te heffen drukt de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst er haar stempel op. Wanneer zelfs medici zich bevreesd toonen, want dezen indruk moet het maken, zullen leeken in nog sterkere mate Groningen mijden. Daarom nogmaals laat het Hoofdbestuur zijn besluit herroepen. Beter ten halve gekeerd dan ten heele gedwaald.

Mijn dank voor de plaatsing, met collegiale groeten.

Zwolle, 6 Juni 1906.

N. VAN DER PLAATS.

HET VOORSTEL VAN DE AFDEELING „WEST-FRIESLAND”.

Het afwijzend praeadvies van het hoofdbestuur op het voorstel onzer afdeling: om een commissie te benoemen, aan welke zal worden opgedragen een onderzoek in te stellen naar den rechtstoestand van geneeskundige ambtenaren, geeft ons aanleiding het volgende in het midden te brengen.

Bij de beoordeeling van ons voorstel dient allereerst vastgesteld te worden, welke geneeskundigen behooren tot de categorie van geneeskundige ambtenaren. Is dit eenmaal geschied, dan volgt in de 2de plaats de vraag: hoe is het gesteld met den rechtstoestand der geneeskundige ambtenaren, terwijl ten 3de de vraag overweging verdient, of het noodig is, dat tot het nagaan van het onder sub. 2 genoemde een commissie uit onze Maatschappij worde benoemd.

Ad. 1. Hiervoor is het noodig juist te weten, wat men verstaat onder een ambtenaar in het algemeen.

Volgens een door ons ingewonnen rechtskundig advies is een ambtenaar iemand, die in dienstbetrekking staat tot een publiekrechtelijk lichaam (staat, provincie, gemeente, waterschap enz.). Een geneeskundige dus, die in dienst staat van een publiekrechtelijk lichaam of corporatie is een geneeskundig ambtenaar.

Met deze definitie tot basis schijnt dus wettelijk vast te staan, dat, naast de laten wij zeggen eigenlijke geneeskundige ambtenaren, zooals bijv. de inspecteurs van de volksgezondheid, ook de gemeente-geneesheeren en de armbestuursgeneesheeren ambtenaren zijn.

Of nu al te Maastricht in de ambtenaarsverordening voorkomt de uitdrukkelijke bepaling, dat de geneeskundigen, belast met de armenpraxis, géén ambtenaren zijn, en ook de Bond tot verkrijging van een wettelijke regeling van den rechtstoestand van burgerlijke ambtenaren, in hun proeve van wetgeving, de uitzonderingsbepaling heeft opgenomen, dat de wet niet van toepassing is op personen, die hoewel een bezoldiging genietende, slechts

een betrekking vervullen, die als nevenbetrekking beschouwd moet worden, het blijft voor ons de vraag of dit de eenige en juiste opvatting is.

Tegenover deze 2 feiten zijn toch vele gevallen bekend, waar uit de genomen beslissing bij de benoeming van een gemeente-geneesheer tot gemeenteraadslid ten duidelijkste blijkt, dat de gemeente-geneesheer wel degelijk als ambtenaar wordt beschouwd.

Wanneer dus het hoofdbestuur zegt, dat het doel, dat onze afdeling zich met die commissie voorstelt, niet wordt bereikt, daar het meerendeel der gemeente-geneesheeren buiten dien rechtstoestand valt, meenen wij daarop te mogen antwoorden, dat dit niet onomstootelijk vaststaat. En wanneer omtrent dit punt nog zooveel onzekerheid bestaat, is het zeer zeker niet overbodig, dat dit eens nader wordt onderzocht en getracht wordt in deze tot klaarheid te komen.

Doch welke opvatting ook de ware zal blijken, er blijft toch altijd een groep geneeskundige ambtenaren bestaan, min of meer uitgebreid naar gelang van het standpunt dat als het juiste wordt beschouwd.

Ad. 2. Zooals reeds uit de toelichting van ons voorstel blijkt, is door onze afdeling binnen haar gebied een onderzoek naar dien rechtstoestand ingesteld en kwamen wij tot de conclusie, dat die in tal van gevallen allertreurigst is. Dat ook elders deze toestand veel te wenschen overlaat, is overbekend. Een nauwgezet onderzoek blijkt dus ook hierom zeer gewenscht.

Ad. 3. Aangenomen, dat een bovengenoemd onderzoek gewenscht is, blijft de vraag, door wie zulks zal worden ingesteld. Hiertoe komen in aamerking:

1°. De centrale commissie voor de beroepsbelangen;

2°. de Bond ter verkrijging eener wettelijke regeling van den rechtstoestand van burgerlijke ambtenaren;

3°. een commissie uit de Maatschappij daartoe te benoemen.

Wat de Bond betreft, meenen wij dat wij hierbij in de allerlaatste plaats moeten zijn. Het is toch zeer zeker wenschelijk, ja zelfs plicht van de Maatschappij zelve zich de belangen van haar leden aan te trekken, en dit niet over te dragen aan een vereeniging geheel buiten de Maatschappij staande. Onze afdeling zou dan ook zeer zeker gaarne bereid worden gevonden haar voorstel in dien zin te wijzigen, dat aan de centrale commissie voor beroepsbelangen werd opgedragen, bedoeld onderzoek ter hand te nemen, ware het niet dat deze commissie in haar verslag zelve mededeelt reeds in dien geest werkzaam te zijn geweest, doch dat men haar optreden in deze zeer euvel heeft geëindigd. Wanneer ten slotte het hoofdbestuur aan het eind van haar praeadvies zegt, dat zij het met onze afdeling eens is, dat de verhouding tusschen gemeente-geneesheeren en gemeente- of armbestuur behoorlijk dient geregeld te zijn — en uit het verslag van de centrale commissie voor beroepsbelangen blijkt dat zij op moeilijkheden in deze stuitten — dan meenen wij alsnog dat ons voorstel het beste is, om in deze tot een goed resultaat te komen.

Westwoud }
Medwoud } 30 Mei 1906.

B. S. H. STIELER.

A. H. VAN DEN BERG.